

Sutrumpintas mūsų „Išmintingo kelio“ metodikos variantas

Šioje knygoje pateiktos pagrindinės idėjos, kurių sistemą mes vadiname „Išmintingo kelio“ vardu. Pastaraisiais metais mes šią metodiką gerokai papildėme, parengėme naujų rekomendacijų ir pasistengėme aprėpti kuo daugiau gyvenimo sričių, kur tos rekomendacijos gali padėti. Tai ir šeima, ir vaikų auklėjimas, ir verslas, ir santykiai su žmonėmis, ir sveikata... **Išsamiai visa metodika išdėstyta knygoje „Išmintingas pasaulis“*, o ši knyga yra jos santrauka.**

Mūsų metodiką išbandė ir teigiamų pokyčių sulaukė daugybė žmonių visame pasaulyje. Tikslai, kurie pirmiau jiems buvo nepasiekiami, tapo jų kasdienybe. Siūlome ir jums pradėti gyventi sąmoningiau ir laimingiau. Linkime jums šiame kelyje sėkmės!

– Aleksandras Svijašas

* 2011 metais šią knygą išleido Luceo leidykla.

1

KĄ DARYTI, KAI VISKAS KLOJASI NE TAIP, KAIP MES NORIME

Jeigu žmonės dažniau susimąstytų, jog žinios yra išsigelbėjimas, tai jie kur kas mažiau kentėtų. Visas žmonių vargas kyla iš nežinojimo.

– IŠ AGNI JOGOS MOKYMO

Norai. Šį žodį supranta visi. Visi turime daugybę norų, tačiau didžioji jų dalis taip ir lieka norais. Kodėl nepajėgiame jų įgyvendinti? Mums atrodo, kad šis klausimas turi du aspektus. Pirma, ar tai iš viso įmanoma – kad visi norai išsipildytų? Ir antra, ar turime teisę gauti viską, ko panorime? Ar tai nepažeis kokių nors aukščiausiųjų įstatymų (na, žinoma, ir Baudžiamojo kodekso)? Mūsų patirtis rodo, kad pasitelkę Įvykių formavimo metodikos principus galite siekti visų tikslų. Apie ją šioje knygoje mes kalbėsime. Ji jau padėjo daug kam, tačiau dažniausiai žmonės tokiu būdu siekia mažesnių ir paprastesnių tikslų. O siekdami

didelių tikslų, daugelis susiduria su sunkumais. Kodėl? Svarbiausia nesėkmių priežastis, kaip mes pastebėjome, yra ta, kad žmonės konfliktuoja su aplinkiniu pasauliu. Jei norime sulaukti Aukštesniųjų jėgų pagalbos, būtina įvykdyti vieną sąlygą: turime priimti pasaulį (ir žmones) tokį, koks jis yra. O kad galėtumėte tą sąlygą lengviau įvykdyti, panagrinėkime, dėl ko mes šiame pasaulyje gimstame apskritai.

1.1

Kodėl mes ateiname į šį pasaulį?

Beveik visos religijos moko, kad žmogus neturi pats rūpintis savo būtimi, juo pasirūpins Dievas ar kitos Aukštesniosios jėgos. Pavyzdžiui, Naujajame Testamente randame priesaką: „Nekraukite sau lobių žemėje, kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys įsilaužia ir vagia.“ (Evangeliija pagal Matą 6, 19)

Hinduizme aiškiai pasakyta, kad mūsų pasaulis yra iliuzija (*maja*) ir neverta čia ko nors siekti, nes visos mūsų pastangos bus lyg bandymai nutverti vaivorykštę. Panašių tvirtinimų yra ir kitose religijose.

Visi šie tvirtinimai prieštarauja mūsų įsitikinimams ir patirčiai. Juk puikiai žinome, kad jei nieko neveiksime, susilauksime didelių problemų, pavyzdžiui, galime likti be būsto, be darbo, be pinigų, be sveikatos... ar kam tai patiktų? Tad kaip vis dėlto yra iš tikrųjų? Kodėl žmogus gimsta šiame pasaulyje ir koks yra jo buvimo čia tikslas? Kad tai suprastume, pakalbėkime apie labai seną reinkarnacijos, arba atgimimo, idėją.

Reinkarnacija

Nagrinėdami šią temą, mes remsimės neateistiniu požiūriu ir pripažinsime, kad žmogaus dvasia įsikūnyti gali daugybę kartų ir įvairiuose kūnuose.

Štai šis reiškinytis ir vadinamas *reinkarnacija*. Įsikūnijimai tęsiasi tol, kol dvasiai to reikia ar kol ji to nori. Apie tai verta pakalbėti smulkiau.

Mes manome, kad aukštoji žmogaus substancija – jo nemirtinga dvasia – Žemėje galėtų ir neišsikūnyti, o neribotą laiką likti pasaulyje, kurį mes vadiname neišreikštuoju (krikščionims tai yra rojus arba pragaras). Tačiau dauguma dvasių pasirenka grįžti į Žemę, kur jų laukia tikrai nelabai saldus gyvenimas.

Neišreikštojo pasaulio aukštai

Viena iš grįžimo priežasčių yra ta, kad neišreikštame, arba subtiliajame, pasaulyje daugelis dvasių gyvena ne itin patogia. Kaip sako įvairūs religiniai šaltiniai, subtilieji pasauliai yra „daugiaaukščiai“. Žemieji jų aukštai primena vargingiausias Azijos ir Afrikos šalis – tokios ten yra egzistavimo sąlygos. O žemiausias aukštas krikščionybėje vadinamas *pragaru*.

Gyvenimas aukštesniuose aukštuose kitoks – tarsi žmogus gyventų nuosavoje viloje saloje ant jūros kranto. Todėl visai suprantama, kad kiekviena dvasia trokšta įsikurti kuo aukščiau, o tai priklauso nuo to, kiek nuodėmių ji turėjo žmogaus mirties akimirka, kai paliko žemiškąjį kūną. Čia mes prieiname prie Rytų šalyse paplitusios *karmos* sąvokos. Panagrinėkime šią sąvoką smulkiau.

Apie karma

Terminas „karma“ yra labai senas, sanskrito kalba jis reiškia „veiksmą“. Rytuose žmonės dar senovėje suprato, kad jų praeitį, dabartį ir ateitį lemia jų pačių poelgiai ir veiksmai.

Apie karma parašyta daugybė knygų. Tai ir teosofų bei praeities mistikų kūriniai, ir šiuolaikinių autorių darbai. Karma nagrinėjama įvairiais aspektais. Vieni tyrinėja karma jogos požiūriu (netgi yra jogos kryptis *karma joga*), kiti – religiniu, bioenerginu, fiziologiniu.

Visų pirma tyrėjus domina tos problemos ir ligos, kurias žmogaus dvasia kaip karminę naštą atsineša į šį pasaulį. Ezoterikai tai vadina „subrendusia, brandžia“ arba „prigimtinė“ karma.

Jums gali susidaryti išpuodis, kad mūsų gyvenimas yra iš anksto nulemtas ir jo tėkmės pakeisti negalima, nes visus dabartinius įvykius nulemia praeities poelgiai. Laimei, taip nėra.

Kaip rodo mūsų patirtis, didžioji dalis problemų žmonėms kyla dėl tų klaidų, kurias jie padaro šiame gyvenime būdami brandaus amžiaus. Žmonės pažeidžia tam tikrus paprastus reikalavimus, kurių dera laikytis, ir dėl to susilaukia pačių įvairiausių nemalonumų, ligų, netgi belaikės mirties. Tačiau tai įvyksta ne dėl praeituose gyvenimuose atliktų veiksmų! Žmonės blogai elgiasi gyvendami šį gyvenimą, išsiugdo ydingą požiūrį į pasaulį, pernelyg sureikšmina vienus gyvenimo aspektus ir visai nepaiso kitų.

Gyvenimas yra daugialypis, tačiau žmonės tos įvairovės nepriima, susikuria savo idealus, tikisi tam tikrų dalykų ir net negali įsivaizduoti, kad Gyvenimas jiems jų neduos, kad jų viltys žlugs.

Tokias pernelyg sureikšmintas idėjas mes vadiname idealizacijomis.